Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Olga Boțan

dosarul nr.2rc-17/26
2-25178336-02-2rc-29012026

D E C I Z I E

30 aprilie 2026 **mun.Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele completului Serghei Dimitriu
Judecătorii Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de recurentul SRL ”Max House”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS ”Max House” SRL către ÎCS „Premier Energy” SRL, intervenient accesoriu ÎCS „Premier Energy Distribution” SA privind anularea actelor, obligarea executării obligațiilor contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 ianuarie 2026, prin care s-a respins cererea depusă de ÎCS ”Max House” SRL privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

a c o n s t a t a t:

1. La data de 22 decembrie 2025, ÎCS ”Max House” SRL a depus cerere de chemare în judecată către ÎCS „Premier Energy” SRL, intervenient accesoriu ÎCS „Premier Energy Distribution” SA privind anularea actelor, obligarea executării obligațiilor contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.4-20).
2. Totodată, ÎCS ”Max House” SRL a solicitat asigurarea acțiunii, solicitând suspendarea executării facturii fiscale nr.1 din 24 noiembrie 2025 (în sumă de 444.397,32 lei) și interzicerea pârâtului și intervenientului (”Premier Energy” SRL și ”Premier Energy Distribution” S.A.) de a deconecta locul de consum cu cod NLC 7138494 de la rețeaua electrică până la soluționarea definitivă a cauzei (f.d.5).
3. În motivarea cererii a specificat că măsura solicitată este justificată de evidența dreptului pretins al reclamantului (*fumus boni iuris*), dat fiind culpa exclusivă a operatorului în producerea situației, precum și de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil întrucât suma exorbitantă pretinsă constituie un șoc financiar care ar putea paraliza activitatea

reclamantului, iar fără suspendare pârâtul ar proceda automat la deconectare după scadența de plată, forțând reclamantul să plătească sau să-și înceteze activitatea.

Soluția instanței de fond:

4. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 ianuarie 2026, s-a respins cererea înaintată de ÎCS ”Max House” SRL către ÎCS „Premier Energy” SRL, intervenient accesoriu ÎCS „Premier Energy Distribution” SA privind anularea actelor, obligarea executării obligațiilor contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.63-66).

Solicitarea recurentului:

5. La data de 13 ianuarie 2026, ÎCS ”Max House” SRL a declarat recurs, solicitând casarea încheierii și adoptarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de asigurare a acțiunii (f.d.69-73).

Termenul de declarare a recursului:

6. Conform prevederilor art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

La data de 12 ianuarie 2026, avocaților Dinu Vasiloi și Vitalie Caldîba, reprezentanții ÎCS ”Max House” SRL, le-a fost expediată prin poșta electronică copia încheierii din 12 ianuarie 2026 (f.d.67).

Astfel, prin depunerea cererii de recurs la 13 ianuarie 2026, recurentul a respectat termenul procesual prevăzut în art.425 din Codul de procedură civilă, adică 15 zile de la comunicarea încheierii.

Argumentele părților:

7. În motivarea recursului, ÎCS ”Max House” SRL a reiterat motivele cererii de chemare în judecată înaintată.

Suplimentar a notat că refuzând să analizeze această evidență sub pretextul „ne prejudecării fondului”, judecătorul golește de conținut instituția asigurării. Dacă orice analiză a șanselor de succes este etichetată ca „prejudecare”, atunci nicio acțiune nu mai poate fi asigurată vreodată. Jurisprudența CSJ a statuat clar că verificarea sumară a legalității actului contestat (în special a actelor cu efecte executorii imediate) este o obligație a instanței de asigurare, nu o opțiune.

A arătat că instanța de fond a interpretat restrictiv și nelegal condițiile de admisibilitate a asigurării acțiunii. Astfel a ignorat scopul preventiv al măsurii, refuzând să recunoască riscul evident de insolvență generat de executarea imediată a unei sume exorbitante. Instanța a impus o sarcină a probei excesivă *(probatio diabo/ica)* pentru dovedirea riscului, ignorând faptele notorii legate de dependența oricărei activități economice de energia electrică.

A indicat că încheierea este netemeinică deoarece ignoră complet proba esențială depusă la dosar și, anume, actul de control care atestă culpa tehnică a intervenientului.

Ignorarea acestui înscris a dus la o concluzie greșită privind lipsa aparenței de drept *(fumus boni iuris).* Prin refuzul asigurării, instanța a lăsat reclamantul la discreția pârâtului, creând un dezechilibru procesual major. Posibilitatea pârâtului de a deconecta reclamantul pe durata procesului transformă dreptul de acces la instanță într-o iluzie teoretică, lipsită de efecte practice.

A precizat că judecătorul motivează respingerea prin "lipsa probelor", dar în același timp invocă "prejudecarea fondului", argumente care se exclud reciproc (dacă nu sunt probe, nu ai cum să prejudeci; dacă te temi să prejudeci, înseamnă că probele sunt prea clare). Motivarea este stereotipă și nu răspunde argumentelor specifice din cererea introductivă.

În final a menționat că în cazul de față nu este despre eludarea plății, ci despre dreptate și responsabilitate. Recurentul a plătit tot ce i s-a facturat. El este victima unei erori profesionale a operatorului de monopol. Este profund inechitabil ca victima să fie obligată să crediteze autorul erorii cu o sumă colosală, sub amenințarea falimentului, înainte ca o instanță să stabilească cine este vinovat.

8. La 27 aprilie 2026, intimatul ÎCS ”Premier Energy” SRL a depus referință la cererea de recurs înaintată, menționând că consideră cererea de recurs ca fiind neîntemeiată, ori potrivit pct.124 din Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr.169/2019 din 31.05.2019, este interzisă deconectarea locului de consum în cazul în care consumatorul a contestat factura, iar litigiul nu a fost soluționat definitiv.

A notat că furnizorul a informat nemijlocit reclamantul/recurentul, prin scrisoarea nr.0505/016945-20260130 că nu va iniția și nu va solicita deconectarea locului de consum pentru neachitarea sumei de 444 397,32 lei, reprezentând contravaloarea energiei electrice neevidențiate, până la soluționarea definitivă a litigiului. Prin urmare, dreptul reclamantului/recurentului de a beneficia de furnizarea continuă a energiei electrice este pe deplin garantat și respectat, neexistând niciun risc real și actual de deconectare care să justifice aplicarea unei măsuri de asigurare a acțiunii. Mai mult, aplicarea unei măsuri de asigurare nu se justifică în situația în care legislația sectorială prevede expres un mecanism de protecție a consumatorului și, anume, interdicția de deconectare a locului de consum pe durata examinării litigiului privind factura contestată.

Astfel, efectul protectiv urmărit de reclamant prin cererea de asigurare este deja prevăzut de lege și este respectat de furnizor, ceea ce exclude necesitatea suspendării judiciare a facturilor contestate. Totodată, această interdicție vizează exclusiv sumele aferente facturilor contestate pentru consumul de energie electrică neevidențiat și nu exonerează reclamantul/recurentul de obligația de achitare a facturilor curente pentru consumul ulterior de energie electrică, care nu fac obiectul prezentului litigiu. În aceste condiții, a conchis că afirmațiile reclamantului/recurentului privind existența unui risc de deconectare sunt neîntemeiate, iar încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 12.01.2026 este legală și întemeiată.

Aprecierea instanței de recurs:

9. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, Colegiul conchide că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.
10. În acord cu prevederile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
11. Potrivit art.174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
12. În temeiul art.175 alin.(2) Cod de procedură civilă, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.
13. În conformitate cu art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.
14. În acest context, Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.
15. Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.
16. În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului. Depășirea scopului asigurării acțiunii va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părții opuse în cadrul procesului civil.
17. Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei și motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond justificat a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.
18. Prin urmare, Colegiul notează că obiectul litigiului dedus judecății îl constituie anularea actelor, obligarea executării prevederilor contractuale privind furnizarea energiei electrice și compensarea cheltuielilor de judecată.

19. Prin cererea de asigurare a acțiunii, SRL ”Max House” a solicitat aplicarea măsurilor asigurătorii, prin suspendarea executării facturii fiscale nr.1 din 24 noiembrie 2025 (în sumă de 444.397,32 lei), interzicerea pârâtului și intervenientului (Premier Energy SRL și Premier Energy Distribution S.A.) de a deconecta locul de consum cu cod NLC 7138494 de la rețeaua electrică, până la soluționarea definitivă a cauzei.
20. Astfel, instanța de fond corect a menționat că dând o apreciere temeiurilor indicate în susținerea cererii de asigurare a acțiunii, se determină că aprecierea caracterului informației la etapa punerii pe rol a cererii de chemare în judecată ar fi în măsură să prejudicieze fondul cauzei.
21. Totodată, instanța de recurs subliniază că recurentul nu a prezentat probe pertinente și concludente care să ateste existența unui risc real, actual și obiectiv privind imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.
22. Cu atât mai mult, Completul de judecată menționează că potrivit pct.124 din Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr.169/2019 din 31.05.2019, este interzisă deconectarea locului de consum în cazul în care consumatorul a contestat factura, iar litigiul nu a fost soluționat definitiv.
23. Astfel, Colegiul subliniază că aplicarea măsurii de asigurare solicitate în partea ce vizează interzicerea deconectării locului de consum de la rețeaua electrică nu se justifică, în condițiile în care cadrul normativ special instituie deja o garanție legală în favoarea consumatorului.
24. În aceste condiții, măsura solicitată de reclamant ar dubla o protecție deja prevăzută de lege, fără a fi demonstrată existența unui risc real și actual că această interdicție legală ar putea fi încălcată, astfel încât instituirea unei măsuri asigurătorii suplimentare nu apare ca fiind necesară sau justificată.
25. Totodată, Colegiul reține că argumentele inserate de recurent în cererea de recurs reprezintă, în esență, o reiterare a motivelor invocate în susținerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare, fără a constitui veritabile temeiuri de fapt și de drept apte să justifice casarea încheierii atacate. Aceste argumente nu vizează legalitatea actului judiciar contestat, ci tind doar la reluarea solicitării privind instituirea măsurilor asigurătorii, ceea ce nu poate constitui temei pentru admiterea recursului.
26. Din considerentele expuse și având în vedere că prima instanță, în mod întemeiat, a respins cererea înaintată de SRL ”Max House” privind asigurarea acțiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 ianuarie 2026.
27. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs înaintată de recurentul SRL ”Max House”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 ianuarie 2026, privind respingerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS ”Max House” SRL către ÎCS „Premier Energy” SRL, intervenient accesoriu ÎCS „Premier Energy Distribution” SA privind anularea actelor, obligarea executării obligațiilor contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului Serghei Dimitriu

Judecătorii Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca